

съ писмо отъ Редакцията, но въ сжщностъ числя се по списъцитѣ въ Щ. Д. А. така че, окончателното ми демобилизиране може да се смѣта за не-станало още. Значи, ще стане едно просто преназначаване и приемане на действ. служба. Мисля, че това е достатъчно, но ако има нѣкои формалности още, готовъ съмъ, разбира се, веднага да ги изпълня.

Струва ми се можахъ ясно и подробно да ти изложа какво искамъ. Въ краенъ случай азъ бихъ приелъ да бѣда приетъ на действ. служба, като ми се даде нѣкое мѣсто въ тила въ Добричъ. Но най-хубаво е службата въ Истор. отдѣление, защото тамъ бихъ могълъ да остана и въ мирно време, пъкъ и естеството на работата е по-близко до собственитѣ ми занятия и наклонности.

Имамъ голѣми надежди, че всичко това може да стане. Срещни се съ Луковъ. Той е просвѣтенъ и висококултуренъ човѣкъ и най-добре ще схване, че това, което ще направи за мене, не е фаворизация и не е нѣщо безполезно и осѣдително. Но за това нито нему, нито на тебе е потрѣбно да се обяснява.

Колкото до първия проектъ (Въ Банката), той, безъ да се напуска окончателно, остава въ пълна зависимостъ отъ новия. Последниятъ трѣбваше да ми доде първо на умъ!! Но азъ бѣхъ тъй записанъ въ София, тъй се увлѣкохъ въ мисълта си по първия проектъ, че едвамъ сега можахъ да се до-